

La Magda Ferrer Dalmau forma part de la tercera generació d'una nissaga d'empresaris tèxtils, Hijos Ferrer-Dalmau. En un principi, però, res no semblava indicar que la nostra protagonista podia acabar formant part de l'empresa: **"En aquella època, ni es pensava, que una dona pogués integrar-se en un negoci."** Ella, tanmateix, ja va començar a diferenciar-se de la resta de dones de ben joveneta.

En acabar el batxillerat, per exemple, ja va voler continuar estudiant, cosa atípica en les noies de la seva època: **"La mare pensava que el que havia de fer una noia era trobar promès i casar-se."** També va imposar la seva voluntat a l'hora de triar la carrera: **"El meu pare volia que fes Farmàcia, perquè li semblava una de les carreres més adequades per a una noia, però jo vaig voler estudiar Econòmiques."**

Fa quaranta-tres anys era definitivament estrany que una jove estudiés, i més una llicenciatura de ciències. Tan estrany era que en la promoció de la Magda només hi havia dues noies més. No obstant això, la nostra protagonista mai no es va sentir marginada, a la facultat, pel fet de ser dona: **"Com que tenia un bon rendiment, tant companys com catedràtics se'm prenen molt seriosament."**

Tant va ser així que en acabar la carrera el seu pare no va permetre que busqués cap altra feina; la va integrar a l'empresa malgrat la tradició de presència exclusivament masculina que tenia Hijos Ferrer-Dalmau des que el seu avi la va fundar, el 1892. Al costat del pare, d'altra banda, la jove Magda va rebre els millors ensenyaments: **"Vaig aprendre tot el que la universitat no m'havia mostrat."**

En aquest sentit, val a dir que, d'entrada, el lloc que ocupava la Magda al despatx era de poca responsabilitat; feia d'economista. Això no obstant, la situació va canviar radicalment al cap d'uns anys: **"Tant el meu pare com el meu tiet, que eren els que portaven l'empresa, van morir joves. Llavors els meus germans, els cosins i jo ens vam trobar en primera línia d'una empresa que avui compta amb una plantilla de trenta-cinc persones. El relleu generacional va arribar més aviat del que ens pensàvem."**

Ara és aquesta empresària qui espera que algú ocupi el seu lloc, no en va diu que se sent cansada. I és que durant els gairebé quaranta anys que ha estat al capdavant de Hijos Ferrer-Dalmau aquesta dona n'ha vist de tots els colors. Així, evoca com eren els primers temps del tèxtil català: **"Durant els anys en què les duanes eren molt fortes, el mercat català era privilegiat, perquè no entraven productes de fora."**

Aquesta situació avantatjosa, tanmateix, va canviar de manera radical amb l'inici de la conversió: **"Les estructures i la maquinària resultaven obsoletes. La mà d'obra va començar a ser molt cara. En no poder adaptar-se a un mercat canviant, moltes empreses van perdre el tren. Més que conversió, allò va ser desaparició."**

Afortunadament, no totes les empreses es van veure obligades a tancar. És el cas de Hijos Ferrer-Dalmau, que ha anat superant tots els entrebancs, en part, gràcies a l'empenta de la nissaga: **"Si els membres de la família valen, el negoci surt endavant. El problema és quan no els agrada el que fan."** Així; el sector tèxtil català és encara una potència, gràcies a firmes com la de la Magda. Ella mateixa ens explica els secrets per arribar tan alt.

D'entrada, considera que un producte de qualitat és la base per a l'èxit final: **"Disposar d'una xarxa comercial, si no tens producte, no serveix de res. Durant els anys de la crisi del tèxtil ho vam passar molt malament; teníem una bona xarxa comercial, però vam haver de buscar un nou producte. Amb una bona comercialització, pots posar al mercat qualsevol cosa, però sempre necessites alguna cosa física per vendre."**

La segona clau perquè un negoci surti endavant és la gestió: **"L'organització és fonamental. Ja pots tenir un producte i un màrqueting excel·lents, que si no en fas una bona gestió no et serveixen de res. Jo tenia clients amb un gènere magnífic que es van quedar sense res per no haver fet una bona gestió. Una empresa és com una casa: si la senyora no l'administra bé, no arriba a final de mes."**

Finalment, la Magda ens parla de la necessitat que regni l'harmonia dins l'empresa: **"Nosaltres sempre hem constituït un bon equip, amb una gran compenetració. En un negoci, és indispensable que tant el personal com l'accionariat estiguin ben units, perquè si no tot se'n va en lluites internes, i l'empresa se'n ressent."** En aquest sentit, la gran dels germans Ferrer afirma que sempre s'ha sentit molt acompanyada, tot i que habitualment només tracta amb homes.

Segons ella, el fet de ser dona és, més que un inconvenient, un avantatge, a l'hora de treballar: **"De la mateixa manera que a la universitat se'm respectava molt, quan vaig entrar a l'empresa vaig ser molt ben rebuda."** La seva experiència li ha format una idea molt concreta sobre els moviments en defensa dels drets de la dona: **"Considero que el pitjor que hi ha per a nosaltres mateixes és el feminisme. Jo no m'he sentit mai incòmoda pel meu sexe, ni he tingut mai la sensació que els homes ens volguessin trepitjar."**

De tota manera, no nega que, en la nostra societat, a la dona se li compliquen les coses, quan comença a tenir fills: **"Jo no en tinc, però sé que si n'hagués tingut no m'hauria pogut dedicar tant a l'empresa. N'hi ha moltes que abans de contractar-te et fan prometre que no tindràs fills durant un cert nombre d'anys, i jo mateixa m'ho penso, abans de contractar una dona jove, perquè en aquest país qui es queda amb els nens som nosaltres. D'altra banda, el fet de treballar i tenir fills, a la llarga, passa factura; moltes dones van angoixades per aquesta raó, i algunes coses els deixen de funcionar."**

Malauradament, això passa sovint amb el matrimoni. No és aquest, però, el cas de la Magda: **"El meu marit sempre m'ha anat empenyent, perquè prosperés. Quan em van oferir d'entrar en la junta directiva del Cercle d'Economia -on no hi havia cap més dona- jo estava indecisa, i ell em va animar a acceptar."** Queda clar, doncs, que ella ha comptat amb el suport de moltes persones, durant la seva carrera. Ara bé, aquest suport no serveix de res si aquell a qui va adreçat no té una claredat d'idees com la d'aquesta dona, una claredat que l'ha duta a mantenir ben alt el nom dels Ferrer-Dalmau.

Magda Ferrer Dalmau - Barcelona (el Barcelonès)